

DE AAJ SÔKKERPÁEK

HERINNERINGEN AAN 3 X 11 BIJZONDERE JAREN 1977-2010

VOORWOORD

De kop is er af. En hoe. De eerste Aaj-Sôkkerpáekkrant heeft heel wat losgemaakt. Bij de redactie regende het positieve reacties. Voor velen was het een feest van herkenning. En, wat we nooit verwacht hadden: we haalden zelfs Dagblad de Limburger! De eerlijkheid gebiedt te zeggen dat er ook mensen waren die iets minder blij waren met ons initiatief. Het mag de pret niet drukken. Vol goede moed gaan we door op de ingeslagen weg. Met het samen met u ophalen van herinneringen aan een onvergetelijke tijd. Herinneringen aan de eerste 3 x 11 jaar van *joekskepel* Sôkkerpáek. Herinneringen die niet in vergetelheid mogen raken. In deze tweede editie voelen we ‘onze’ koningin Lilian Hagens aan de tand over haar illustere regeerperiode en met name haar ‘balkonscènes’. Hans (fritesbakker) Linssen doet een boekje open over zijn amusante reizen met Sôkkerpáek. Als klap op de vuurpijl presenteren we een vraaggesprek met een oer-Tegelse Zeeuw: Jos (Joppe) Curvers, Sôkkerpáekmuzikant van het bijna-eerste uur (tot 1984). Nadat in de eerste editie een overzicht werd gegeven van alle activiteiten in de eerste drie jaren, is het nu de beurt aan de jaren 1980 tot 1982. Lees en verwonder.

Paul Seelen
Hoofdredacteur

Wat later!!

Door corona-perikelen op onze layout-afdeling verschijnt deze aflevering een paar dagen later dan gepland. Daarvoor onze excuses!
Directie/redactie

Zenn en Anna hebben hun schmink wens uitgezocht voor 2021

Medicijn tegen corona: Doe-het-zelf carnaval

PAUL SEELLEN

**Medicijn tegen corona: Doe-het-zelf carnaval
Nog twee weken en het is weer vastelaovend. In het verleden altijd hét onbetwiste hoogtepunt van het Sôkkerpáekjaar. Dit keer dreigt het feest geruisloos voorbij te gaan. Toch kan binnen de regels een beetje carnaval vieren geen kwaad. Sterker nog: het kan nieuwe energie geven.**

Als we de geschiedenis induiken valt op dat er pakweg de laatste honderd jaar waarschijnlijk nooit een jaar is geweest dat carnavalsgekken in Limburg helemaal níet van zich deden spreken. Zelfs in de donkere Tweede Wereldoorlog liepen tientallen mensen verkleed rond. Verkleed, niet gemaskerd, want dat stond de Duitser bezetter niet toe, maar toch...

Dit jaar is anders dan alle anderen. Er worden vanwege corona geen carnavalswagens gebouwd, geen pakjes genaaid, geen optochten, bals en

zittingen georganiseerd en waarschijnlijk ook maar heel weinig huizen versierd. Vrienden en bekenden ontmoeten in een uitgelaten sfeer in een café of zaal is er ook al niet bij. Maar je hoeft geen psycholoog te zijn om je te realiseren dat we na maandenlange beperkingen best wel een verzetje kunnen gebruiken. Carnaval als medicijn tegen de pandemie. Laten we daarom de komende tijd gebruiken om in eigen kring een feestje te bouwen. Hang ballonnen en slingers voor de ramen, steek de vlag uit, luister naar carnavalsmuziek en zing uit volle borst mee, loop de polonaise door de huiskamer, schmink je kinderen, verkleedt jezelf en paradeer tijdens de drie dolle dagen tenslotte een paar rondjes over straat. Het geeft niet alleen jezelf voldoening, maar ook anderen. Je kunt er gif op innemen dat veel mensen het waarderen. Misschien zullen ze eerst wat meewarig met het hoofd schudden, maar uiteindelijk komt er toch... een voorzichtige glimlach. Een glimlach die moed geeft. Een glimlach die doet beseffen dat er betere tijden aan zitten te komen. Carnaval als medicijn tegen corona. Het helpt. Zeker weten.

IN DIT NUMMER

TERUGBLIK 1980-1983
PAGINA 2, 3 EN 4

VOETBAL REIZEN
PAGINA 6

HANS LINSSSEN “DE FRIETBOER”
PAGINA 8

Terugblik 1980-1983

GEORGE VOSSEN

1980 Sjoekbewiës & Sjoekersbal

Nieuw is het Sjoekersbal, een heus eigen vastelaovesbal voor de fans en sponsors. Bierprijs fl. 1,35.

1980 Optocht “Eine gröete poppekas”

Er is tijd genoeg om een grote carnavalswagen te bouwen. Sôkkerpáek wil in de prijzen vallen. Dat lukt: de 3de Prijs van de grote optocht wagens wordt in de wacht gesleept. Er worden geen prijzen gegeven voor de muzikale kwaliteiten. Mocht dat wel het geval geweest zijn, dan was Sôkkerpáek ongetwijfeld in de prijzen gevallen.

1980 Sôkkerpáekt verenigingsstructuur.

Uitgebreide verslagen zijn gemaakt en besproken hoe het bestuur er uit moet zien. Alles wordt afgestemd. Uiteindelijk wordt met algemene stemmen beslist dat George coördinator wordt. Dat is altijd zo gebleven.

1980 Eigen instrument ja/nee

Alle instrumenten zijn van de kapel. Volgens de balans waard fl. 1.923,19. Sommige leden willen liever een eigen – beter - instrument. Dat blijkt zoden aan de dijk te zetten: het muzikale peil gaat flink omhoog.

1980 Wielerzesdaagse Harmoniezaal

Een tweetal van Sôkkerpáek fietst zich zes dagen lang uit de naad. Sôkkerpáek helpt hen muzikaal een handje. Het resultaat: een knappe tweede plek. We werkten flink aan onze amazuur.

1980 Project “Op de Heide” Tegelen

Er zal fors gebouwd worden Op de Hei. Tijdens de Tegelen-Promotiedagen speelt Sôkkerpáek op de Kerstraat. Dit om het ‘mega nieuwbouw project’ van de West-Utrecht Hypotheekbank om 300 woningen te promoten. We zijn uitgedorst als echte bouwmeesters, d.w.z. compleet met WUH-shirt en bouwhelm. Er zat muziek in het project; de Hei is vervolgens volledig volgebouwd.

De meisjes bakten wafels

1980 Midzomerfestijn

Voor de vierde keer in successie organiseert harmonie Voorwaarts de Midzomerfeesten. Twee dagen lang feest in Tegelen. M.m.v. onder meer de Tegelse Joekskapellen Och Erm, de Pannekletsers, , de Beerpiep en – uiteraard - Sôkkerpáek.

1980 December Wafelactie

Inmiddels een traditie: het muzikaal afsluiten van het jaar op de Kerkstraat in Tegelen. De meisjes zijn weer present om wafels te bakken. Het vóórbakken op vrijdagavond is een feest apart.

1981 Optocht “De Muzikale Fruitmand”

Weer wordt er een grote carnavalswagen gebouwd. Een grote wagen met allerlei mega-fruit. Met de muziek uiteraard weer op de wagen.

1981 Sjoekersbal

Diverse jaren werd het tweede Sjoekersbal georganiseerd m.m.v. andere kapellen en artiesten. Buutreedner Jan Pollux, komt toepasselijk als “de brandweerman” in nieuwe zaal van Lückers.

1981 Rally van Monte Carlo

Een aardige internationale trip. We reizen af naar Monte Carlo. Bij de finish van de gelijknamige rally spelen we voor rallyrijder Henk Vossen. De champagne vloeit rijkelijk. De aandacht gaat vooral uit naar het team van Henk, meer dan naar de winnaar van de rally.

1981 Opening Jip & Janneke

Bij veel verjaardagen, openingen en bruiloften brengen we een of méér serenades. Altijd weer bijzonder; zeker in die tijd waar nog relatief weinig kapellen bestaan.

1981 Carnaval Traditioneel óók Lückers

Na de optocht spelen we bij Lückers spelen: een tot in lengte van jaren een terugkerende traditie. Uiteindelijk staan we weer boven op de tafels. Arme tafels zijn het; maar het is elk jaar weer kicken voor iedereen.

1981 Jaarvergadering met de 11 leden

Aanwezig zijn John, Jan (B), Theo, Henk(P), Bart Wim, Joppe, Pim, Karel, Tom en George. Theo (H) gaat vanaf heden trompet spelen, Karel op tuba (!); achteraf zal het schuiftrambone worden.

1980 Karel nog op de trompet

1982 Optocht Gewoen sjöen

Natuurlijk mee met de optocht

1982 27 september Jaarvergadering.

Elf leden (Pim, Karel, Jan(B), Jan(H), Tom Joppe, Bart, Theo, Wim, Henk en John.

1982 Cecilia

Niemand wil de Cecilia missen. Er komen elk jaar meer mensen mee. Het jaren houden we kroegentochten door Tegelen. In de loop van de jaren wel langs – noodgedwongen - steeds minder kroegen.

1983 Sjoekbal ,

Een echte Tegelse avond met medewerking van Piet van Bree, Dré Gerards, Marian Ewals, Wim Beurskens, Sef Houba., Peter van de Akker en Lei Driessen, joekskapel Petatte Nelke en joekskapel ‘Oet is Oet’. Begroting/uitgaven fl. 1.000.=; waarvan. fl. 800.= voor bierbonnen voor álle muziekkanten. Dré Gerards wordt verrast met de uitreiking van de eerste Zjammer

1980 traditionele eindejaar wafelactie

Fotoboek

Er wordt gewerkt aan een uitgebreid fotoboek 1977-2010.
Interesse: mailtje naar de redactie

Hilde altijd van de partij

De wafelkraam op de kerkstraat

Leden 1980-1983 t/m carnaval

ARCHIEF

Lid waren in deze periode

Pim Kurstjens(1977)	George Vossen(1977)
Tom Vossen(1977)	Jos Curvers(1977)
Jan van Bastelaar(1977)	Bart Faassen(1978)
Karel Vossen(1978)	Wim Peters(1978)
Henk Peters(1978)	John Mooiman(1981)
Jan Hagens(1982)	

Theo Hagens werd lid van D’n Oeles in Tegelen.

Doorgaans speelde Sôkkerpáek met 11 muzikanten.

Uit de krant gelicht

Joppe bleef actief

Jos Curvers: kilometers maken voor Sôkkerpáek

PAUL SELEN

Hij was lid vanaf het bijna eerste uur. Maar moest er heel wat voor over hebben. Duizenden autokilometers legde hij af om repetities en optredens bij te kunnen wonen; Jos (Joppe) Curvers, oer-Tegelse Zeeuw.

Na de HBS ging Jos Curvers (1952) scheikunde studeren. Hij verhuisde naar Eindhoven en daarna naar het Zuidlimburgse Born. Hij bleef echter intensief contact houden met zijn Tegelse vriendengroep. Verwonderlijk was het dan ook niet dat hij, toen uit de boezem van die vriendengroep *joekskepel* Sôkkerpáek opgericht werd, lid werd.

Joppe Curvers: Biertje voor jou

Muzikaal was Jos redelijk onervaren. Hij had een beetje gitaar gespeeld, maar noten lezen lukte ‘m niet of nauwelijks – wat overigens voor het gros van zijn joekskepelcollega’s gold. Jos kreeg in eerste instantie een Es-bas in de handen gedrukt. Ondanks dat hij de eerste repetities niet had meegemaakt, speelde hij al snel zijn partijtje mee. “Een beetje gevoel voor muziek had ik dus blijkbaar toch wel”, denkt hij nu. Het leek heel aardig te gaan. “Tot iemand me er voorzichtig op attendeerde dat het van geen kanten klonk omdat ik in een andere toonhoogte speelde. Ik ben toen overgestapt op trombone.” Duizenden kilometers heeft Jos afgelegd om met Sôkkerpáek te repeteren en op te treden. Hij liet zelden verstek gaan. Hij had het er graag voor over, als dat gereis, want het was reuzegezellig, iedere keer opnieuw. Omdat hij bijna altijd zijn eigen Bob was, kon hij niet drinken, maar dat nam hij voor lief. Nadat Jos in 1984 naar Delft verhuisd was, moest hij zijn muzikale activiteiten noodgedwongen op een lager pitje zetten. Hij werd benoemd tot *joekslid*, wat inhield dat hij aan de kapel verbonden bleef en altijd welkom was. Met de carnaval bleef Jos terugkomen. Met twee grote koffers verkleedspullen streek hij neer bij zijn ouders in Tegelen. Om bijna een week met de kapel op te trekken. “Van vrijdags tot ’s woensdags. We gingen maar door. Als in een roes. Een heerlijke roes. Al

was het niet meer zoals in de eerste jaren, toen ik ook een deel van het voorspel mee mocht maken: het bouwen van een wagen voor de optocht.” Carnaval was elk jaar weer een hoogtepunt. Maar er waren veel meer hoogtenpunten in zijn tijd bij Sôkkerpáek. Speciaal vindt Jos nog steeds het optreden op het vliegveld in Luxemburg. “Een lid van onze oude vriendenclub was naar Zuid-Afrika geëmigreerd. Hij kwam over voor een bezoek. We zijn hem toen muzikaal welkom gaan heten. Voor hem een complete verrassing. Voor het publiek in de ontvangsthall eveneens.” Een ander hoogtepunt was het optreden tijdens zijn promotie in Eindhoven in 1985, een daverend optreden in het statige bolwerk!

Wáár Sôkkerpáek ook optrad, overal reageerde het publiek enthousiast. “Soms kwamen we een zaal binnen waar het doodstil was. Binnen een paar minuten zat de stemming er in. Onze nooit aflatende inzet werkte blijkbaar aanstekelijk.” Jos woont nu al jaren in het Zeeuwse Goes. Carnaval vieren doet hij niet meer. In Tegelen komt hij minder vaak. Jos zou graag nog eens met zijn kameraden van destijds herinneringen willen ophalen. “Bij het tienjarig bestaan van Sôkkerpáek is er een reünie georganiseerd. Zou het niet geweldig zijn om dat op 6 maart, de officiële oprichtingsdatum, nog eens te doen. Of als dat door corona nog niet kan, ietsje later? Ik zal er in ieder geval bij zijn.”

Het regent positieve reacties

PAUL SELEN

“Leuk idee, super, sjiek, vorm en inhoud zijn klasse...”. Vanaf het uitkomen van de eerste editie van De Aaj Sôkkerpáek blijven de positieve reacties binnenstromen. Van twee oud-vorsten van de Tegelse vastelaovesvereniging d’n Oeles en ook de huidige voorman Cor Janssen mochten wij complimenten ontvangen. Maar ook van tientallen (oud-)kapelleden, hun familie en vrienden en anderen die in het verleden op de een of andere manier met de kapel te maken hebben gehad. Voor velen blijkt de krant, zoals we ook wel verwacht hadden, een feest van herkenning. Er waren niet alleen complimenten.

Diverse lezers hebben daarnaast aangeboden de samenstellers een handje te helpen. Tijdens onze volgende redactievergadering zullen wij ons hierover beraden. Feit is dat een gigantische hoeveelheid materiaal – papieren, krantenknipsels, foto’s – uitgezocht en persklaar gemaakt moet worden. En daar is ook nog eens enige haast bij geboden. Elke maand verschijnt immers een nieuwe krant. Scherpe deadlines moeten worden gehaald. We kunnen waarschijnlijk dan ook wel wat assistentie gebruiken. Dank voor alle bijval. We gaan ijverig door op de ingeslagen weg. Want er is nog veel meer te vertellen...

Karel Vossen, met cola

Volgende uitgave
1983 – 1986 in Sôkkerpáek in carnavalstijd

Colofon

Hoofdredacteur	Paul Seelen
Redactie	Paul Seelen en George Vossen
Meer info	www.deaajsokkerpaek.nl
Contact	info@deaajsokkerpaek.nl
Vormgeving	Chrystal Communications
Abonnement	Gratis, effe mailtje sturen
Oplage	275

TERUGBLIK

Outfit was altijd uitzonderlijk

THC-bal in oude zaal Lücker met Louis Lücker voor het defilé

Midzomerfeesten in Tegelen. Actief voor bouw Project “Op de Heide”

De werkers in stofjassen

De Sökkepeel-dames altijd actief met de traditionele wafelactie

De muzikale fruitmand in de carnavalsoptocht

ORANJE REIS

De koningin vertelt

LILIAN HAEGENS

Een vol plein in het hart van Porto. Meezingend en neuriënd met het Wilhelmus van Sôkkerpáek. Met als stralend middelpunt, op een balkon minzaam naar de menigte wenkend: Sôkkerpáeks ‘koningin’. Lilian Haagens blikt terug op onvergetelijke belevenissen uit haar parttime ‘koninklijk’ verleden.

De oranje jurk die ze maakte en een aantal keren droeg, hangt in de kast met carnavalskleren. Soms haalt ze deze nog wel eens tevoorschijn. Dan borrelen dierbare herinneringen op. “Tja, het was me wat”, grinnikt ze. We gaan met Lian terug in de tijd....

In 2004 zou Sôkkerpáek een bezoek aan brengen aan het EK voetbal in Portugal. Naast de kapelleden en hun aanhang hadden zo’n 150 mensen zich aangemeld voor de reis. Een vliegtuig was gecharterd, hotels waren geboekt en een programma in elkaar gezet. Een programma dat klonk als een klok. Bedacht was dat drie bijzondere gasten als blikvangers zouden meereizen: een nep-koningin Beatrix, -

Willem Alexander en -Maxima. Lilian (1985), echtgenote van Jan Hagens, tubaspeler bij de kapel, werd gevraagd de rol van Beatrix te spelen. “Ik moest toen wel even slikken”, bekent Lilian, jaren na dato. “Ik lijk niet op Beatrix. En was bepaald niet het type om in het openbaar op de voorgrond te treden. Ik heb dan ook bedenktijd gevraagd.”

Lilian wierp de schroom van zich af en gaf haar ja-woord. Om vervolgens achter haar naaimachine te kruipen en met knaloranje carnavalsstof een koninklijke jurk te maken. Een opvallende buitenmaatse hoed, lange gala handschoenen en een (oranje) stola met glittertjes completeerden haar outfit. Na de nodige protocollaire instructies ontvangen te hebben, was ze klaar voor de reis.... Op de dag van vertrek werd het ‘koninklijk gezelschap’ dat naast Lilian bestond uit Bep de Vries, zoon van de directeur van de schouwburg in Leeuwarden (een hockeykennis) als Willem-Alexander en Maréze Faessen, dochter van prominent kapellid Bart Faessen als Maxima, aan huis afgehaald met een heuse Rolls Royce. “Met

mijn hoepelrok was het behelpen”, grinnikt Lilian. “In het vliegtuig heb ik me dan ook maar omgekleed.”

In Porto aangekomen, werden de koffers naar het logeeraf adres gebracht. Na geacclimatiseerd te zijn, volgde een boottocht over de Douro. Lilian: “Bij het naderen van het Ribera-plein begon de kapel te spelen. Wij stonden in vol ornaat vóór op de boeg. Je zag mensen denken: ‘Wat gaat hier gebeuren?’ Er werd gezwaaid en voorzichtig geklapt. We meerden aan en liepen de kade op. Het was peentjes zweten. Ik wilde kijken, maar durfde niet. ‘Zou het echt de koningin zijn’, hoorde je fluisteren.” Het koninklijk trio ging met twee eigen nepbeveiligers een hotel aan het plein binnen. Daar werd het met alle egards ontvangen. Het voltallige personeel dat blijkbaar dacht dat het met de echte koninklijke familie van doen te hebben, stond aangetreden. Lilian: “We hadden een kamer met uitzicht op het plein gereserveerd, voor een balkonscene.

Vervolg op pagina 12

In Porto werd een heuse videoclip opgenomen

Nina de beste dekselaar uit Hamburg

Porto: Place Ribeira was een DuitsNederlands feest

Hans Linssen: herinneringen ophalen bij de friteskraam

HANS LINSSEN

Lid van Sôkkerpáek is hij nooit geweest. Wel maakte hij verschillende reizen met de joekskepel. Köln, Porto en Praag maakte hij mee onveilig. Hans Linssen had het voor geen goud willen missen.

Wie kent ‘m niet? Ruim 3 x 11 jaar al bakt hij ijverig frites bij de patatkraam van Bronkhorst op het Wilhelminaplein - en maakt met iedereen een praatje. Hans Linssen is een harde werken, maar houdt ook van een verzetje. Toen hij nu alweer ruim twintig jaar geleden voor het eerst uitgenodigd werd om met Sôkkerpáek op stap te gaan, hoefde hij dan ook niet lang na te denken. De roem was de kapel door de verhalen die ooggetuigen bij de friteskraam hadden opgedist, vooruit gesneld. Hans’ eerste uitstapje met Sôkkerpáek ging naar Köln. ’s Morgens in alle vroegte werd samen ontbeten. Daarna zette de bus vaart richting de Domstad. Om acht uur stopte de chauffeur voor de Dom. Het Domplein zag het al zwart van de mensen. Het was de Elfde van de Elfde. En dan kun je, zo was Hans al verzekerd, over de koppen lopen. “Al die vrolijke mensen. Het voelde als een warm bad”, herinnert Hans zich. “Sôkkerpáek zette de zaak meteen op stelten. Met een parade door de belangrijkste winkelstraat. De Duitsers wisten niet wat ze zagen én hoorden. Ze kennen daar geen *joekskepellen*.” Sommige Sôkkerpaékers gingen al meteen aan het bier. Hans was het nog te vroeg, maar haalde de schade later ruimschoots in. Door de overstelpende drukte was het moeilijk om in cafés binnen te komen. Nadat Hans zijn ogen goed de kost gegeven had, ontdekte hij *eine Kneipe* waar ze niet met de benen buiten hingen. Binnen was het inderdaad goed toeven. Het viel hem wel op dat er alleen maar mannen waren. Al snel werd duidelijk waarom... “Boeide niet,” zegt Hans. “We hebben ons opgewarmd en zijn verder getrokken.”

Hans had de smaak te pakken. Hij besloot ook met Sôkkerpáek naar Porto te gaan, waar Nederland deelnam aan de eindronde van het EK Voetbal. “We vielen die reis van de ene in de andere verbazing. We wisten niet wat ons te wachten stond. Het was één aaneenschakeling van verrassingen.” Het begon al op het vliegveld in Weeze, waar plots een Rolls-Royce stopte en een look-a-like- koninklijk gezelschap uitstapte, dat mee bleek te gaan. Vier dagen waren Hans en de zijnen in Porto. Ze hebben onder meer een bezoek gebracht aan twee distilleerderijen waar port gemaakt werd – en uiteraard de proef om de som genomen. Overdag gingen ze met de muziek op pad, s’avonds naar de kroeg. Op dag van de wedstrijd wachtte het gezelschap een grote verrassing. Zo’n 50 deelnemers aan de reis hadden tevoren een kaartje gekocht voor de wedstrijd Nederland-Duitsland. “Aan het ontbijt kregen we te horen

dat er ook voor de resterende 150 man kaarten geregeld waren. We konden met zijn allen naar de wedstrijd. Het werd 1-1. Hoewel ik geen voetballiefhebber ben - het was de eerste keer dat ik überhaupt in een stadion kwam, genoot ik van de sfeer. Achteraf realiseer je je dat je een bevoorrecht persoon bent. Van de 17 miljoen Nederlanders hebben er maar zo’n 20.000 de wedstrijd in het stadion kunnen zien. Voelt toch speciaal.” Hans heeft één souvenir uit Porto meegenomen. “De derde dag zaten we in een restaurant te eten. Daar liep een meisje van een jaar of twintig rond met een truitje van de plaatselijke voetbalclub. Iedereen wilde met haar shirtje ruilen, maar ze hield de boot telkens af. Op een gegeven moment besloot ik een kansje te wagen. Tot mijn stomme verbazing zei ze nu wel ja. Ik heb het T-shirt later aan mijn petekind gegeven, dat wel voetbalgek is.” Hans maakte niet alleen de voetbalreis naar Porto, mee maar ook die naar Praag. “Naar Praag gingen we met de trein. In een van de treinstellen was een soort disco met een dansvloer, speciaal voor Sôkkerpáek. Dat had ik ook nog nooit meegemaakt. Toch was Praag wat minder. De politie was best wel streng. ’s Avonds na 22.00 uur mocht Sôkkerpáek niet meer spelen. De mensen waren er ook minder spontaan.” Praag was Hans’ laatste reis met Sôkkerpaek. Hij heeft wel altijd contact gehouden met leden en oud-leden. Voor en na komen ze naar ‘zijn’ friteskraam. Het gesprek gaat dan al snel over die goeie ouwe tijd en met name de *kwante* reizen die ze samen gemaakt hebben.

Basel: VIP-tent Carlsberg met alle CEO's van Carlsberg. Het is ruim over 30°. Tankwagens met bier in de zijstraten

Reacties deelnemers Oranje reizen

VAN ONZE LEZERS

Sôkkerpaek organiseerde in het verleden voetbalreizen naar onder meer Porto, Praag, Bern en Stuttgart. Voor de deelnemers waren ze onvergetelijk. Een greep uit de vele enthousiaste reacties van toen.

“Het is met geen pen te beschrijven wat ik de afgelopen dagen heb mogen meemaken. Mensen die er niet bij zijn geweest, kun je de kippenvel momenten niet uitleggen, want die momenten zijn er meerdere malen geweest. Drie dagen lang muziek, feest vieren en saamhorigheid. Spierpijn in mijn bovenarmen had ik op een gegeven moment van het wuiven en klappen. Ik heb het allemaal nuchter meegemaakt, maar ik heb in een roes geleefd. Zo intens was het en alles was tot in de puntjes geregeld. De trein, bussen, eten, hotel etc, het paste allemaal in elkaar. Hiervoor wil ik je dan ook hartelijk danken, dat ik dit heb mogen meemaken. Een ervaring om nooit meer te vergeten.”

“Na de 3 zinderende dagen hebben we alles een beetje laten bezinken en onze fysieke gesteldheid weer een beetje op het oude peil gebracht. Zelfs na een aantal dagen zindert nog alles na. Wij hebben 3 onvergetelijke dagen meegemaakt die zo speciaal, vriendschappelijk, hecht waren dat we moeite hebben om weer "normaal" te doen. De warmte en saamhorigheid heeft ons intens geraakt. Met 240 mensen onderweg zijn, die je niet kent en waarmee je uiteindelijk zo veel plezier beleefd..... in één woord GEWELDIG!!!! Waardering voor de geweldige organisatie. Er was werkelijk aan alles gedacht. Heel, heel, heel erg bedankt dat we dit hebben mogen meemaken.”

“Langs deze weg willen Laura en ik jullie heel hartelijk bedanken voor de geweldige ervaring die we samen mochten meemaken. Wij hebben nog geen passende woorden gevonden om te beschrijven hoe geweldig het was. Toch hebben we al vele vrienden en kennissen proberen uit te leggen wat we ervaren hebben. Gezien hun reacties lukt het ons aardig. Wir waren dabei, hup Vossen hup.”

“Wat ik de 3 dagen heb meegemaakt is met geen pen of toetsenbord te beschrijven. Toch wil ik een korte poging wagen. Door de foto's van vorige reizen en wat enthousiaste verhalen had ik hoge verwachtingen. Vanaf het moment dat ik me om half 6 op donderdagmorgen meldde, zijn deze verwachtingen ruimschoots overtroffen. De organisatie was geweldig en de sfeer vanaf het begin uitstekend. Ik blijf het onvoorstelbaar vinden hoe groot de invloed is van een grote groep mensen, voorafgegaan door een Joekskapel. Overal FEEST! Er waren vele hoogtepunten, maar de optredens op het grote plein in Stuttgart sloegen alles! Bij het "You never walk alone" dat door duizenden werd meegezongen, heb ik ondanks de hitte regelmatig kippenvel op mijn armen gehad. Verder was alles, van bus- en treinreizen tot hotel en eten, tot in de puntjes geregeld. Grote klasse! Voetbal zal voor mij nooit meer hetzelfde zijn. Ik heb aan deze reis fantastische herinneringen en een aantal nieuwe vrienden overgehouden.”

“Ik wil jullie langs deze weg nogmaals bedanken voor de geweldige tijd die ik met jullie en alle andere in Stuttgart heb mogen meemaken. Dat ik was uitgenodigd was al geweldig maar dat jullie er zo’n feest van hebben gemaakt is werkelijk onvoorstelbaar. Dit had ik werkelijk niet kunnen dromen. Ik kan niet eens spreken van één hoogtepunt want in werkelijkheid was het een opeenstapeling van hoogtepunten. Nee, werkelijk ik heb drie dagen lang van minuut tot minuut genoten! Het programma was een succes maar daarnaast hebben jullie ons ook in de watten gelegd met het uitstekende hotel, het eten en de vele drankjes. Andermaal het was geweldig en mijn dank hiervoor!!!!!!”

“Oranje.....George Vossen
.....Sôkkerpáek.....Gejoel
Wat overblijft is een gevoel.....
Dat met geen pén is te beschrijven
En dat ook nog héél lang bij ons zal blijven. “

Rust in de bergen bij Bern

“Zo’n feest te mogen meemaken is een gunst !! De organisatie hiervan is voor George Vossen blijkbaar geen kunst. Alles klopte; van de hotels tot in de trein Het was állemaal éven fijn !!!!!

Héél erg bedankt voor élk onvergételijk moment Waarvan u uiteindelijk de “schepper” bent. We proberen iets terug te doen in de vorm van een nieuwe klant, Voor ons is dat ook héél belangrijk wánt.....“

We willen volgende keer weer héél graag mee !!!”

“Wij hebben ook geweldig genoten van de reis en de oranjekoorts. Fantastisch om zo iets mee te maken. En super geregeld allemaal! Heel veel complimenten en heel erg bedankt!”

“Nogmaals onze grote dank voor de 3 geweldige dagen in Stuttgart. De reis met de trein het hotel de bus reizen de sfeer en overvuldige optredens van de kapel,het is gewoon niet uit te leggen aan mensen die niet zijn mee geweest.”

“Het was ontzettend waanzinnig mega gigantisch super de super fantastisch gaaf! Drie dagen om noooooooit meer te vergeten!!! Onwijs bedankt voor alles!!!!”

“George, een woord : SUPER !!!!! Spreek je binnenkort nog wel en bedankt voor dit superfeest.”

“het was weer GE-WEL-DIG. Wij vonden het een eer om hierbij aanwezig te mogen zijn. Het was een eenmalig feest in Stuttgart, om nooit te vergeten. Daarnaast heeft je perfecte organisatie ons echt een vakantiegevoel gegeven, een paar zorgeloze dagen. Konden we goed gebruiken na de vervelende tijd die we gehad hebben.”

Maartje in actie; de video’s zijn nog altijd verkrijgbaar

TERUGBLIK

In Basel over de Kornhausbrücke. Centrum was 100% oranje

Klaar om gas te geven

Bar aan boord was de klok rond geopend

Bern Stadt-president Alexander Tschöppât uitgebreid op RTL

Vol gas in Basel

De koningin vertelt (vervolg)

In de kamer, een waarlijk koninklijke suite, stonden vers gesneden bloemen, rode wijn, witte wijn in een koeler, champagne, vers gesneden fruit klaar. Ook lag er een gastenboek met een mooie pen... Nadat een gastvrouw ons uitleg gegeven had, vroeg ze of alles naar wens was. Daarna liep ze respectvol achterstevoren de trap op de kamer uit. Toen de deur dichtging, hebben we ons bescheurd.”

Na wat fruit en toch maar een wijntje genuttigd te hebben, posteerden de bodyguards (Lilians twee flink uit de kluiten gewassen zonen) met zwart pak, zonnebril en oortje zich streng kijkend in aan de weerszijden van het balkon. De kapel blies er beneden op het plein lustig op los. Lilian: “Toen het Wilhelmus werd ingezet, was het onze beurt. Ik schreed als eerste het balkon op, direct gevolgd door Willem-Alexander en Maxima. Er stonden zeker duizend mensen met open mond naar boven te kijken. Toen ze ons zagen, begonnen ze te juichen en te roepen... Ik moest mijn gezicht in de plooi houden en minzaam wenken. De ‘balkonscène’ zal al met al zal met al vijf tot tien minuten geduurd hebben, maar het was indrukwekkend. Na het Wilhelmus zijn we weer naar binnen gegaan, hebben ons omgekleed en zijn naar beneden gelopen. Toen we in onze

burgerkloffie langs de balie liepen, staarde het personeel ons met open mond, niet-begrijpend aan...”

Het was het einde van Lilians eerste optreden als nep-koningin. De jaren daarna zo ze nog divers keren acte de préséance geven.

Het succes in Porto smaakte naar meer. Nieuwe voetbalreizen volgden voor koningin Lian en haar gevolg. Naar Bern, Praag, Stuttgart en Andorra. Stuttgart was hét onbetwiste hoogtepunt van haar oranje-carrière.

Het draaiboek week niet veel af van dat van de vorige reizen. Al werd het vliegtuig soms ingewisseld voor de trein. Voor Praag waren maar liefst vier treinstellen afgehuurd, waarvan een restauratiewagen. Koningin Lilian had zich in deze laatste geposteerd. Aan het begin van de reis mochten alle circa 200 deelnemers persoonlijk bij de koninklijke familie op audiëntie komen en kregen een onderscheiding. Op het station in Praag wachtte hen een tweede verrassing, zij het van een heel andere orde. Over de volle lengte van het perron stond de ME klaar, compleet met schermen, helmen en wapenstokken. De Duitsers waren bang voor rellen. Niet lang daarvoor hadden Ajax-fans in de stad aan de Moldau danig huisgehouden.

Toen de autoriteiten hoorden dat er een hele trein met Nederlandse supporters aankwam, hadden ze het zekere voor het onzekere genomen.

Het mocht de pret niet drukken. Praag was één groot feest, net als Porto dat geweest was, maar Stuttgart sloeg alles. “Ook hier stond de balkonscène uiteraard weer prominent op het programma. Op de alom bekende Schlossplatz stonden misschien wel 80.000 supporters, van Oranje maar ook van andere landenteams. Op drie grote schermen rondom het plein keken ze naar de live-reportage van de voetbalwedstrijd die op dat moment aan de gang was. De kapel begon te spelen. Op het moment dat het Wilhelmus werd ingezet kwamen wij het balkon op – hetzelfde waar, zo hoorden we later Hitler ooit gestaan heeft. We zagen hoe het publiek zich als één man omdraaide en in onze richting kwam. De Nederlanders zongen luidkeels mee. De anderen maakten alleen maar lawaai. De kakafonie van geluid maakte grote indruk. Ik was beduusd.”

Op 30 april 2013 trad Beatrix af. Nederland kreeg een koning. Dat betekende definitief het einde van de parttime carrière van Lilian. Ze had het voor geen goud willen missen.

Huub Driessen TV-presentator ontdekt een oranje rookbom

Porto

Met eigen vliegtuig naar Porto

Porto balkon scène Place Ribeira

Intocht Altstadt Bern

In deze auto lagen de oranje rookbommen

VIP boot van Carlsberg met bars, zwembad en slaapcabine's

Porto: straatfeest

Schwartsee, wachten op de bussen

Instructies voor intocht Bern

Uitvalbasis: Hosteleie am Schwarzsee bussen